

tiernes Vedkommende, og at en bestemt Bestanddel, en Trediedel, af nogle, indstillede fra 10 eller 11 forskellige Grupper, skal vælges, saa tager det ærede Medlem fejl. Han klarer sig ikke med sin Kyndighed i Forholdstalsvalgmaaden, saaledes som den er vist gennem de aftagende Valgtals Metode. Det vil vise sig at være en overmaade vanskelig Opgave, ja, jeg tror, det vil vise sig at være en uløselig Opgave. Det ærede Medlem sagde, at det var umuligt at imødegaa paa staaende Fod, hvad jeg fremførte angaaende hans Valgmaade til Folketing og Landsting, og sagde, at naar han fandt Tallene i Rigsdagstidenden, vilde han gendrive dem, thi mine Beregninger holdt ikke stik. Jeg kan altsaa imødesee, at det ærede Medlem, naar han nu har set disse Tal, vil anvende sin Metode paa dem; og saa tror han altsaa at turde paastaa, at mine Beregninger ikke holder stik. Jeg kan sige det ærede Medlem, at naar han nu giver sig i Gang med disse Beregninger, vil det gaa ham ganske paa samme Maade, som naar hans Valgmaade skal anvendes: hans Forsøg paa at imødegaa mine Beregninger vil mislykkes. Jeg tror, at jeg tør sige til det ærede Medlem, at han har haft et eksempelst Held ved overhovedet at træffe Tal, som tillader at gennemføre hans Metode helt igennem uden Uheld. Da hans Metode hviler paa to Fejl, nemlig den, at han benytter en utilstrækkelig Kvotient i Stedet for den tilstrækkelige Kvotient, og dernæst, at han, naar Mandaterne skal bestemmes, bortkaster hele Brøken, selv om den er nok saa stor, i Stedet for at veje Brøkerne mod hinanden, vil hans Metode, jeg tør ikke sige i hvor stor en Brøkdæl af de Tilfælde, som kommer til at foreligge, men i en meget stor Del af dem, nødvendigvis føre til Stranding; den er simpelt hen, gentager jeg, uanvendelig. Om det vil være muligt, naar man retter disse to Fejl og indfører den største Brøks Metode paa det ene Punkt og den tilstrækkelige Kvotient det andet Sted, da overhovedet at kombinere noget, som er anvendeligt, ved jeg ikke; men i den foreliggende Form er det hele Princip absurd og kan slet ikke føres igennem.

Piper: Maa jeg gøre opmærksom paa, hvad der i øvrigt er udtalt af en anden æret Taler, at de Ændringsforslag, vi har stillet, selvfølgelig slutter sig til det af os udarbejdede Grundlovsforslag, og i dettes § 40 staaar der om Valget af 16 Medlemmer til Landstinget, at de vælges

af dette Tings øvrige Medlemmer ved Forholdstalsvalg blandt de Personer, som er indstillede. Maa jeg endvidere med Hensyn til de Bemærkninger, Indenrigsministeren kom frem med angaaende Udfindelsen af Landstingsmændene, bemærke, at efter vor Formening skulde de to første Paragraffer i vort Forslag, 75 og 76, der omhandler Udfindelsen af Landstingsmænd, være analoge med den højtærede Ministers eget Forslag, det Forslag, der er fremsat som Nr. 2-Forslaget i Aar, af 17. April, hvorimod den Maade, hvorpaa det skal findes, hvem de sidste Mandater skal tilfalde, er analog med de Bestemmelser, som findes i den nuværende Grundlov, idet den Udfindelsesmaade, som fandtes i det af den højtærede Minister fremsatte Forslag, syntes meget uklar og var vanskelig at forstaa, i alt Fald for Ikke-Matematikere.

Indenrigsministeren (Rode): For at Indstillingen fra Partierne, naar de har et bestemt Antal Medlemmer indenfor forskellige Grupper at vælge imellem, skal kunne gennemføres, skal der for det første være Sikkerhed for, at der blandt de indstillede er saa mange Personligheder af en politisk Farve, som et bestemt Parti har Krav paa. Dette er ikke sikret gennem det, her foreligger. Det kunde tænkes, at et Parti her i Rigsdagen har Krav paa at sætte forholdsmæssig 4 af de 16 ind, men at der ikke blandt de indstillede Personligheder vil findes 4, som det mener sig repræsenteret ved. Det er een Side af Sagen, men dernæst, naar der samtidig stilles disse to Krav: Partierne skal have saa og saa mange, og indenfor hver Gruppe skal der være saa og saa mange valgt, støder to Ting sammen under Forholdstalsvalgmaadens Anvendelse, og jeg tror, at den, som kan løse denne Knude, endnu ikke er født.

Piper: I Modsætning til den højtærede Minister tror jeg at turde paastaa, at der ikke vil være nogen Vanskelighed for Partierne blandt de 48 indstillede at finde Mænd af deres egen Partifarve, som kan bringes til Valg, men i øvrigt vil jeg bede den højtærede Minister drøfte dette Emne med sin Kollega, den højtærede Krigsminister, som jo i sin Tid har fremsat et noget lignende Forslag.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem (Piper) tyer til en Udvej, som han helst skulde have ladet ganske